

עלון ישיבת "תפארת מוהר"ש" תפארת השבת

נא לא לעיין בשעת התפילה וקריאת התורה | עורך:הבה"ח אליעזר שלמה דיין

זמני היום

הדלקת נרות 40 דקות לפני: 16:00
שקיעה: 4:39 זריחה: 6:11
צאת השבת ר"ת: 17:52
דף היומי
בבלי: מ-צב. עד-צח
ירושלמי מ-פאה ל. עד-לה
תוספתא מ-כלים מציעא ה' עד-י'

צוות מוהר"ש

א.

בני ובנותי, חתני ותלמידי, אנשי שלומנו היקרים, הלומדים ספרי, ושומעים אמרי ולקחי! הנה זכני הקדוש ברוך הוא להגיע היום הזה כ"א אייר תשמ"ח לשנת מ"ח לחיי בעולם הזה, ולא ידעתי יום מותי, לזאת אמרתי לרשם בכתב אמת את כל הכתוב כאן כדי לקיים את הפסוק (בראשית יח, יט) "כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו את דרך ה' לעשות צדקה ומשפט" וגו'. ומאד מאד אבקש אתכם, שתגמלו עמי חסד של אמת לקיים את כל הנאמר כאן, ואני מבטיח לכם, שלא תתחרטו כלל, לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא, אם תקימו את כל הנאמר כאן.

אלא צריכים לדעת שעיקר חובתנו שיכולים להעניק לילדים זוהי הדוגמה האישית אברהם אבינו ע"ה לא היה צריך לדבר עם יצחק מספיק שיצחק אע"ה ראה איך אביו אברהם אע"ה מוסר נפש עבור בורא עולם עומד בכל הניסיונות וממשיך לעשות נפשות לה' יתברך זה החינוך הטוב ביותר וזה מוליד לנו את אבינו יצחק "פחד יצחק" אשר יראת ה' שלו מהדהדת עד עכשיו באוזננו, וזה מה שהתורה הקדושה באה לגלות לנו כאן שמה גרם ליצחק להגיע למה שהגיע ע"י "אברהם הוליד את יצחק" אאע"ה במעשים שלו ובמסירות הנפש שלו הוליד את יצחק אע"ה, וזה לקח גדול עבורינו אשר הילדים מחכים את ההורים בכל צד ועניין וממילא כאשר נרצה לבוא ולחנך את ילדינו נצטרך לתת להם קודם לכן דוגמה אישית בעניין ובאם לא מה לנו להתלונן עליהם.

"ישמע חכם ויוסף לקח"

שבת שלום ומבורך

דבר ראש הישיבה

הרב הלל אמדדי שליט"א-ראש הישיבה רשתנו הקדושה מתחילה בפסוקים "ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק" ורש"י הקדוש לכאורה תמה מדוע התורה כפלה ואמר שוב פעם אברהם הוליד את יצחק אחר שאמר בתחילה יצחק בן אברהם ומיישב בזה בשני אופנים ע"ש. ושמעתי ביאור נוסף אשר לקחו בצידו והוא דהנה אם נתבונן בפרשיות האחרונות ובפרט בפרשת וירא נראה שהקב"ה מייקר את אברהם ובעיקר בעניין הפיכת סדום ועמורה שלא רצה לכסות זאת מאאע"ה וכל כך למה? התורה ממשיכה ואומרת "כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט". ולכאורה תמוה היכן ראינו בכל הפרשיות המדברים מאברהם ויצחק שאברהם מחנך את יצחק ומלמד אותו דרך בעבודת ה' ואדרבא לכאורה היה לה לתורה לכתוב לנו כיצד חינוך אברהם את יצחק למען נלמד מאבותינו הקדושים איך וכיצד לחנך את ילדינו, ואילו התורה לא כתבה זאת ואפילו לא ברמה.

חידושי הבחורים

"ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות וכו'" אומר רש"י: כשנעקד יצחק על גבי המזבח וכו' נפתחו

השמים וראו מלאכי השרת והיו בוכים וירדו דמעותיהם ונפלו על עיניו לפיכך כהו עיניו. כשנפטר ר' אריה ליב בירנבוים עמד אביו ר' שמואל זצ"ל והספידו המחזה היה מזעזע אב שכול עומד ומספיד את בנו, וכך אמר: למה פתח הקב"ה את הרקיעים כדי שיראו מלאכי השרת את העקדה וכי בלי לפתוח לא היו רואים? וענה, כאשר תלמיד של הרמב"ן חלה ועמד להסתלק מן העולם נתן לו הרמב"ן פתק עם שמות קודש שאיתם יוכל להגיע עד כיסא הכבוד, ושטח בפניו את כל שאלותיו על מעשיו של הקב"ה, שישאל את הקב"ה ואז יתגלה אליו ויענה לו, וכך היה. לאחר שבעת ימי אבלו בא אל הרמב"ן בחלום ואכן אמר שהצליח להגיע עד כיסא הכבוד אבל מיד נעלמו כל קושיותיו. וזה משום גילוי השכינה הגדול שהיה שם, פשוט לא היו שאלות. אמר לו הרמב"ן לתשובה הזו חכיתי. וזו התשובה למה היה צריך הקב"ה לפתוח את הרקיעים כיוון שהמלאכים לא היו מתרגשים משום שלמעלה אין שאלות. וראוי להביא כאן סיפור מדהים. במחנה ברגן בלזן שבגרמניה לשם נלקחו שאריתם של אלה שעוד לא מתו, היה מחולק לאגפים ובאחד מהם היו גם חיילים רוסים שבויים ולא רק יהודים. מספר ניצול מאגף זה, כמה ימים לפני שבאו האנגלים הביאו הגרמנים לחמניות טריות הוא נעמד בתור, וגם קיבל לחמנייה ואז כשיש לחמנייה בידו ראה את הסל הגדול של הלחמניות ורצה עוד אחת, ונעמד שוב בתור, ואכן כעת היו בידיו שתי לחמניות, ולפתע הוא מרגיש יד אוחזת בעורפו היה זה אחד האסירים הרוסים, ואמר לו שיביא לו את הלחמניות, אך הוא כמובן לא הסכים, הרוסי הביא חבר והם סחבו אותו אל הצריף, היכו אותו וגם לקחו לו את הלחמניות ורגע לפני שאיבד את ההכרה אמר לקב"ה "השם היה לך אלף הזדמנויות להרוג אותי, אבל רגע לפני השחרור מה ההיגיון" ואז הוא איבד את הכרתו, כשהתעורר היה שמש וגם שקט, "כמה שנים לא ראיתי שמש איך שאני קם" חשב לעצמו ויצא מהצריף, ולפתע הוא שם לב שכולם מתים "מה קורה פה" לפתע הכה בו ההגיון והוא הבין שכל הלחמניות היו מורעלות!!! הקב"ה דאג לקחת לו את הלחמניות, אך כשהוא אינו נתן לגוי את הלחמניות הוא קיבל מכות אבל הוא קיבל חיים: כתב הבה"ח: א.ש. עוזרי

מִן הָרֶב חַיִּים קִנְיָבְסָקִי שְׁלִיט"א בְּכַתֵּב יָדוֹ
חֲלִילָה לִמְנוּעַ
לְכַבּוֹד מֶרֶן שְׁלִיט"א
בְּשִׁכּוֹנֹת מְגוּרִים מְסוּיִמֶת רּוֹצִים לְפִתּוֹחַ תְּלִמּוֹד תּוֹרָה,
אֲךְ הַשְׁכָּנִים מִתְּנַגְדִּים וְטוֹעֲנִים שֶׁזֶה יוֹרִיד אֶת עֶרֶךְ
הַדִּירוֹת שֶׁלָּהֶם וְיִהְיֶה לָּהֶם מִזֶּה הַפֶּסֶד גָּדוֹל, הָאֵם יֵשׁ
צֶדֶק בְּטַעֲנָתָם, וְיִכּוּלִים לִמְנוּעַ הַקֶּמֶת הַתּ"ת, אוֹ לֹא.
וְהַשִּׁיב לוֹ:

חֲלִילָה לִמְנוּעַ.

»»»

בִּרְכָּה לְבַטְלָה

לְכַבּוֹד מֶרֶן שְׁלִיט"א

רֵאִיתִי בְּבֵית הַכִּנְסֶת אָדָם שֶׁאִינוּ בֵּן תּוֹרָה, שֶׁלֶקַח טִלִּית
מֵאָדָם אֶחָד, וּבִירֵךְ עָלָיו וְהִתְעַטֵּף בָּהּ, אֲךְ לֹא כִּיּוֹן כָּלֹל
לְזִכּוֹת בְּטִלִּית, כִּי לֹא יָדַע הַדִּין שֶׁצָּרִיךְ לְזִכּוֹת בְּהִטְלִית
כְּדֵי שִׁיּוּכֵל לְבָרֵךְ עָלָיו, הָאֵם יֵשׁ לַחוּשׁ לְבִרְכָּה לְבַטְלָה.
וְהַשִּׁיב לוֹ:

וְדַאי בִּרְכָּה לְבַטְלָה.

»»»

עֲשֵׂה לָךְ רֵב

לְכַבּוֹד מֶרֶן שְׁלִיט"א

בְּבֵית כִּנְסֶת אֶחָד יֵשׁ אַבְרָךְ תְּלִמִּיד חֹכֵם גָּדוֹל, שְׁמוּסֹר
לָהֶם שִׁיעוּרֵי תּוֹרָה וְהַלְכָּה, וְהַצִּיּוֹר שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ
אֵת שְׁאֵלוֹתֵיהֶם בְּהַלְכָּה, לֵאחֲרֹנָה בִּיקְשׁוּ הַגְּבָאִים
לְמִנּוּתוֹ לְרֵב בֵּית הַכִּנְסֶת שֶׁכֵּבֶר הָרַבָּה שֵׁנִים אֵין שֵׁם
רֵב, וְיֵשׁ אַבְרָכִים שֶׁעֲזָבוּ אֶת בֵּית הַכִּנְסֶת כִּי אֵין שֵׁם
רֵב וּמוֹרָה דֶּרֶךְ, הָאֲבָרָךְ הַנִּ"ל מִסְרֵב בְּתוֹקֵף בְּטַעֲנָה
כִּי אֵינוּ רֵאוּי לְהִיּוֹת רֵב, וְכִי הוּא חוֹשֵׁשׁ שִׁיגְרוּם לוֹ
בִּיטּוֹל תּוֹרָה וְעוֹד סִיבּוֹת, הוֹחֵלֵט לְשֹׁאֹל אֶת דַּעַת
רֵבֵנוּ שְׁלִיט"א, הָאֵם עָלָיו לְקַבֵּל אֶת הָרַבּוֹנוֹת אוֹ לֹא.
וְהַשִּׁיב לוֹ:

וְיִקְבֵּל (טוֹבֵת הַצִּיּוֹר)

"וְיִקְבֵּל (טוֹבֵת הַצִּיּוֹר)"

מִתּוֹךְ שׁו"ת שֶׁנֶּאֱמָרוּ בִּישִׁיבְתָּנוּ ע"י רַה"י שְׁלִיט"א נֶעֱרַךְ ע"י הַבְּחוּרִים
הַחֲשׁוּבִים א.ש. דִּין נ"י וְאֲבִנָּה סִלְמָה נ"י
כַּאֲךְ מוֹתֵר עַל שְׁלֹשׁ אֶת הַגָּב' הַלֵּבֶת קוֹדֵם בְּהַבְּרָכָה?

תְּשׁוּבָה: הַמ"ב בְּסִימָן רַס"ב ס"ק ח' כְּתַב, שֶׁצָּרִיךְ שֶׁהֵיוּ בְּגִדֵי שַׁבָּת עָלָיו
עַד אַחֵר הַבְּדִלָּה אֲמֵנָם בְּבִא"ח כְּתַב שֶׁנֶּכּוֹן שִׁיִּישָׂאֵר אִם בְּגִדֵי שַׁבָּת עַד
לְאַחֵר סְעוּדָה רְבִיעִית כ"כ בְּכַה"ח שֵׁם ס"ק כח', וּמִסְפָּר לְקַט יוֹשֵׁר מִתַּל-
מִיד הַתְּרוּמַת הַדָּשָׁן הֵבִיא שֶׁרְבוּ לֹא פֶשֶׁט בְּגִדֵי שַׁבָּת עַד שֶׁהֵלֵךְ לִישׁוֹן.

מִיָּד יֵשׁ לְעוֹמְדִים הַיָּדִים לֵבֶת בְּאִמְרֵת עֲכָב דָּוִד כֹּלָּו וְיֵשׁ לְעוֹמְדִים רַק הַבִּא"ו
שֶׁלִּשְׁלֹשׁ?

תְּשׁוּבָה: הַמ"ב בְּסִימָן רַס"ב ס"ק י' מְבִיא בְּשֵׁם הַכִּנְסֶת הַגְּדוֹלָה שֶׁנוֹהֲגִין
לְעַמּוֹד בְּאִמְרֵת בּוֹאִי בְּשִׁלּוּם וְאִזּוֹ פּוֹנִים לְמַעַרְב אוֹ לְצַד פֶּתַח בֵּית הַכִּנְסֶת
זֶה כְּדוֹגְמָה שֶׁמִּקְבְּלִים אָדָם גָּדוֹל וְגַם כֹּאֵן שֶׁאֲמֹרִים בּוֹאִי שִׁלּוּם מִקְבְּלִים
הַשַּׁבָּת וְעוֹמְדִים לְכַבּוֹדָה מִשְׁמַע שְׁקוּדָם לִכֵּן אֵין חִיּוּב לְקוֹם, אֲמֵנָם בְּכַף
הַחַיִּים סִימָן רַס"א ס"ק כ"ח הַמְּבִיא בְּשֵׁם הָאֲרִי"זֵל שֶׁכֵּבֶר בְּאִמְרֵת מִזְמוֹר
לְדוֹד יַעֲמוֹד וְיִסּוּבֵב פָּנָיו לְצַד מַעַרְב וְלֵאחֲרָה מִכֵּן יֹאמֵר בּוֹאִי כֹלָה ג"פ
וּמִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת וְלֹא נִזְכָּר בְּדַבְרֵי הָאֲרִי"זֵל אִמְרֵת לִכָּה דּוֹדִי וְכֹל
אֶחָד יַעֲשֶׂה כְּמִנְהַג אֲבוֹתָיו וּבֵאֵם מִתְּפַלֵּל בְּמִקּוֹם שֶׁנוֹהֲגִים אַחֲרֵת לֹא יִשְׁנֶה
מִמְּנַהֵג הַמִּקּוֹם.

בְּאִי"כּ אֶלֶף צִירִךְ עַל מִנְהַג הַפְּנִי זֶקֶן אִו ת"ח לִנְכֵס עֲבִית הַכִּנְסֶת אִו עֲבִית הַבִּא"ו
לְצִירִךְ?

תְּשׁוּבָה: כְּתַב הַשׁו"ע יוֹר"ד סִימָן רַמ"ב סַעִיף א' מְצוּוֹה לְקוֹם בְּפָנֵי כָל
חֹכֵם אֲפִילוֹ אֵינוּ זָקֵן אֲלֹא ת"ח צַעִיר וְאֲפִילוֹ אֵינוּ רֵב, וְכֵן מְצוּוֹה לְקוֹם מִפְּנֵי
שִׁיבָה דֵּהֵינוּ בֵּן שְׁבַעִים שָׁנָה וְאֲפִילוֹ עִם הָאָרֶץ וּבִתְנָאִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה רָשָׁע.
מִכִּיוֹן שֶׁכְּתוּב בְּתוֹרָה מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם וְהִדְרָתָה פָּנֵי זָקֵן לְמַדּוֹ רְבוּתִיו
שֶׁצָּרִיךְ קִימָה שִׁישׁ בֵּה הַיְדוֹר דֵּהֵינוּ לֹא חִיּוּב לְקוֹם מִלּוֹא קוֹמָתוֹ
אֲלֹא יַעֲמוֹד מַעַט וְאֲחִ"כּ יִכּוֹל לְשַׁבֵּת. וְכֹל זֶה דּוּוֹקָא כְּשֶׁנִּכְנַס בְּתוֹךְ ד'
אֲמוֹת שֶׁל הַיּוֹשֵׁב אֲבָל כָּל זֶמֶן שֶׁלֹּא נִכְנַס בְּשִׁיעוּר הַנִּ"ל אֵינוּ חִיּוּב לְעַמּוֹד.

חִידוּשֵׁי הַבְּחוּרִים וְיִלֵּךְ עֲשִׂיו הַשְּׂדֵה לְצוֹד צִיד לְהִבְיָא (כַּז' ה') פִּירֵשׁ רַש"י: מִהוּ לְהִבְיָא? אִם לֹא יִמְצָא צִיד, יִבְיָא מִן הַגְּזֵל. עֵינִין שֵׁם.

בְּפִירוּשׁ יוֹהָנָן (פִּירוּשׁ עַל תְּרִגּוֹם יוֹהָנָן בֶּן עֻזִּיאֵל) שֵׁם בְּפִסּוֹק ל"א "קוֹם אֲבִי וְיֹאכֵל מִצִּיד בְּנוֹ" כְּתַב: וְיֵשׁ מִפְּרָשִׁים לְשׁוֹן "לְצוֹד צִיד לְהִבְיָא" הוּא יִתּוֹר לְשׁוֹן, רַמֵּז
שֶׁדַּעַתוֹ הִיִּיתָה לְהִבְיָא לוֹ צִיד כְּלֹמֶר כָּל שֶׁצִּד חַיּוֹת. עֵינִין שֵׁם וְשִׁמְעָתִי מִמּוֹרָה רַמֵּז מִזּוֹ שְׁלִיט"א כִּי תִיבֵת "צִיד" עוֹלָה בְּגִמְטְרִיָּה פַּעֲמִיִּים כָּלֹל, רַמֵּז שֶׁהִבְיָא
עֲשִׂיו שְׁנֵי כְלָבִים כְּדוֹגְמַת יַעֲקֹב לְהַבְדִּיל, שֶׁהִבְיָא שְׁנֵי גִדִּי עֵיזִים, עַד כֹּאֵן שִׁמְעָתִי וְכֵן שִׁמְעָתִי מֵר' שְׁלֹמָה פִּנְחָס הוּא א"כ מִה הִטְעַם שֶׁנִּתְעַכֵּב עֲשִׂיו בְּצִידוֹ שֶׁהִרִי
מִסְתַּמָּא הָרַבָּה כְּלָבִים הֵיוּ לוֹ לְעֲשִׂיו שְׁבָהֶם הִיָּה צִד חַיּוֹת וְתִירֵץ ע"פ מֵה שֶׁמוֹבָא בְּמַסְכַּת גִּטִּין (ז:) חוּלִין (ה:) (ו:) (ז:) יְבָמוֹת (צט:) כְּתוּבוֹת (כח:) שֶׁאֵין הַקֶּב"ה
מְבִיא תְּקֵלָה אֲפִילוֹ עַל בְּהֵמַת צִדִּיקִים וְכֹל שֶׁכֵּן לְצִדִּיקִים עֲצָמָם וְכְתוּבוֹ הַתּוֹם מַסְכַּת גִּטִּין (ז:) בְּד"ה: צִדִּיקִים, וּבְשַׁבָּת (יב:) בְּד"ה: ר' נָתָן מֵה שֶׁהַקֶּב"ה לֹא מְבִיא
תְּקֵלָה עַל יְדֵיהֶם שֶׁל הַצִּדִּיקִים, לֹא אֲמָרוּ כֵּן אֲלֹא בְּדַבָּר שֶׁל אֲכִילָה, לְפִי שֶׁנֶּגְאִי הוּא לְצִדִּיק שֶׁאֲכָל דָּבָר אִסּוּר. וְהוֹסִיפוּ הַתּוֹם בְּגִיטִין וּבְשַׁבָּת (ש"ם) וּבְמַסְכַּת
פִּסְחִים (קו:) בְּד"ה: אִישְׁתִּלִּי, שֶׁגַּם בְּדַבָּר אֲכִילָה אֵין זֶה אֲלֹא כְּשֶׁהִמְאָכַל עֲצָמוֹ אִסּוּר, אֲבָל שֶׁהִמְאָכַל מוֹתֵר, וְרַק הַזֶּמֶן הוּא הַגּוֹרֵם לוֹ לְאִיסוּר כִּגּוֹן אֲכִילָה קוֹדֵם
הַבְּדִלָּה, לֹא שִׁיךְ כָּלֹל זֶה, עֵינִין שֵׁם וּבִזְהָרָה יוֹמֵתֵק הִטְעַם שֶׁעֲשִׂיו הִתְעַכֵּב זֶמֶן רֵב, כִּי בְּדַעַתוֹ הִיָּה לְצוֹד כָּלֹל, וּמֵאֵת ה' הִיִּיתָה הַסִּיבָה לְעַכְבּוֹ שֶׁלֹּא יִכְשַׁל יִצְחָק אֲבִינוֹ
בְּמַאֲכַל אִסּוּר, עַד כֹּאֵן דְּבִרְיָו, דְּבִרְיָו פִּי חֹכֵם חָן... (נִכְתַּב ע"י הַבַּה"ח א"ש חֲדָד, א.ש. סְמוּכִיאֵן מִתּוֹךְ סֵפֶר תּוֹרָה מְסִינִי לְרַבֵּינוּ חוּרֵב זַצ"ל)

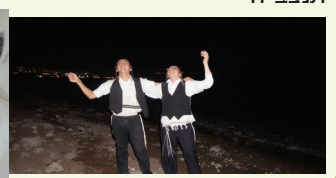
זֹאת הַתּוֹרָה עַל הַפְּרָשָׁה וְיִתִּיקַח רַבֵּקָה אֶת בְּגָדֵי עֲשִׂיו בְּנֵה הַגְּדוֹל הַחֲמוּדוֹת אֲשֶׁר אִיתָה בְּבֵית וְתִלְבֵּשׁ אֶת יַעֲקֹב בְּנֵה

הַקֶּטָן, וְאֵת עוֹרוֹת גִּדֵּי הָעֵיזִים הַלְבִּישָׁה עַל יָדָיו וְעַל חֲלָקָת צוּאָרָיו" וְיֵשׁ לוֹמֵר עַל פִּי מֵה שֶׁכְּתַב רַבֵּינוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת בְּגָדִים
חֲלָק ב' סִימָן ה') "הַעוֹשֶׂה בְּגָדִים לְחַבְרוֹ יִכּוֹל לְשַׁנּוֹת רִצּוֹן חֲבִירוֹ לְכָל מֵה שִׁירְצָה הֵן בְּגִשְׁמִי וְהֵן בְּרוּחִי" וְלִכֵּן יַעֲקֹב אֲבִינוּ לֹא רָצָה
בְּבִגְדֵי עֲשִׂיו, אֲלֹא אִמּוֹ רַבֵּקָה הִכְרִיחָה אוֹתוֹ לְלַבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים הַנִּ"ל וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (פְּסִיקְתָּא זוֹטָא שְׁמוֹת י', י) שֶׁנֶּגְאִלוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבְלֵי שֶׁלֹּא שִׁינּוּ אֶת לְבוּשָׁם כִּי בְּרַגַע שִׁיְהוּדִי לּוֹבֵשׁ מְלִבוּשֵׁי גּוֹיִים, זֶה עוֹשֶׂה אֲצִלוֹ רוּשָׁם לְרַעָה, וְכֵן לְהִפָּךְ שֶׁאֲדָם מִתְּלַבֵּשׁ
כְּרָאוֹ כְּמוֹ יְהוּדִי "בֵּן תּוֹרָה" אִזִּי הַבְּגָדִים שְׁלּוּבֵשׁ עוֹשִׂים אֲצִלוֹ רוּשָׁם לְטוֹבָה, וּמִכְבָּדִים אוֹתוֹ כְּמוֹ שֶׁאֲמָר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּידוֹת כְּבוֹד
ח"א סַעִיף כד') "הַבְּגָדִים שֶׁל הָאָדָם מְכַבְּדִים אֶת הָאָדָם". וְלִכֵּן בְּרַגַע שִׁיעֲקֵב מִתְּלַבֵּשׁ בְּבִגְדֵי עֲשִׂיו, עֵינִי נִיְהִיָּה לְעֲשִׂיו שְׁלִיטָה עַל יַעֲקֹב
כְּמוֹ שֶׁאֲמָר בְּפִסּוֹק, (בְּרֵאשִׁית כז, מא') "יִקְרְבוּ יָמֵי אֲבִל אֲבִי, וְאֶהְרַגְנָה אֶת יַעֲקֹב אֲחִי" וְלִכֵּן מִשּׁוֹם שֶׁרַבֵּקָה הַלְבִּישָׁה אֶת יַעֲקֹב בְּבִגְדֵי
עֲשִׂיו אֲמָרָה (שֵׁם כז, מג) "בֵּרַח לָךְ אֵל לִבְנֵי אֲחִי חֲרֹנָה, וְיִשְׁבֵּת עִמּוֹ יָמִים אֲחָדִים עַד אֲשֶׁר תִּשׁוּב חֲמַת אֲחִיךָ" וְאֲחִ"כּ כְּתוּב בְּהַמְשָׁךְ
הַפְּסוּקִים, "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרֹנָה" הַכוּוֹנָה שֶׁהֵלֵךְ אֶל הַחֲרוֹן אָף, וְשִׁמָּה סָבַל מֵה שֶׁסָּבַל מִעֲשִׂיו וּמִלֵּבָן שֶׁרָצוּ לְהוֹרִגּוֹ, וְהַכֹּל
הַתְּחִיל מֵאִזּוֹ שֶׁהִחְלִיף לְבוּשׁוֹ, וְהִתְלַבֵּשׁ בְּלָבוֹשׁ שֶׁל עֲשִׂיו מְסִיִּים מוֹהֲרָא"ש וְאֹמֵר: זֶה מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֵף פַּעַם לֹא
יִחְלִיף אֶת בְּגָדָיו לְהִתְלַבֵּשׁ בְּלָבוֹשׁ הַגּוֹיִים, וְהֵבֵן לְמַעֲשֶׂה.

• בליל שישי האחרון זכו בחורי הישיבה ליסוע לעיר הקודש טבריה ולישא תפילה בציונו של רבי מאיר בעל הנס זיע"א לאחר מכן ירדו יחד לחוף הסמוך ושיחקו יחד במשחקי חברה ומעט גם שיכשכו רגליהם במים, וברוך השם גרם הדבר לאיחוד גדול ולשמחה לכולם ישר כח לרב נחמן על הפעילות.

• ביום שני זכינו להיות יחד בשמחת הברית מילה של המזכיר ואב הבית של ישיבתנו ר' מנחם סלמה נ"י אשר התקיימה אצל ציונו של כ"ק אדמו"ר זצוק"ל ויהי רצון שיזכו הוא ונוות ביתו תחי' לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות אמן.

• ביום ראשון כו' חשון התקיים יום השלושים לפטירת האדם היקר ר' יוסף ברמיז"ל, בחורי הישיבה ערכו לימוד לע"נ וכן ראש הישיבה מסר שיעור לע"נ תנצב"ה

סיפור לשבת

תקציר:

היה ילד שגדל כפושע ונהיה פרא אדם יום אחד החליט שהוא נהיה בן אדם ואף אחד לא האמין לו הוא וחברו פתחו חווה והמטטרה חשבה שזה עוד משוה להסתיר.

ראיתי שאלה הם רגעי האושר הכי גדולים שלו. התחלתי לקרב אותו ולדבר איתו. היינו מדברים כמו מבוגרים. סיפרתי לו על החיים שלי, כאילו הוא בן אדם בגילי. הייתי מתנה אותו שיבוא אלינו, רק אם הוא הולך לבית הספר. שלא יהיה כמוני, שראה את בית הספר רק במסיבות הסיום. הוא היה שומע בקולי, כאילו הייתי אבא שלו. בעצם, זו לא דוגמא טובה, כי לאבא שלו הוא לא היה שומע. הדבר הזה לא מצא חן בעיני ההורים שלו, והם התחילו להרים קול זעקה, עירבו את שירתי הרווחה - כאילו אני איזה חוטף ילדים. קודם כל עצרו אותי לכמה ימים, ואחר כך הזהירו אותי לא להתקרב אליו. חזרתי לאורווה ואמרתי לו, שהוא לא יכול לבוא יותר. הוא לא הבין למה. לך תסביר לילד בן 12 מה מסתובב לאנשים בראש. ודווקא הבנתי אותם. אולי אם אני הייתי אבא שלו, גם אני הייתי פוחד שהוא יסתובב ליד אדם כמוני. ככה אני, תמיד מנסה להבין את הראש של השני. הוא התחיל לנדנד להורים שלו ולא הרפה. הם הלכו לעובדת סוציאלית, והיא שוחחה עם הילד. כל מה שהיה לו להגיד, זה - "תנו לי להיות שם באורווה". היא הגיעה לבדוק אותנו, ואני ניסיתי לדבר אליה כמו אינטליגנט, לעשות רושם טוב. החבר שלי, שלא ידע מי האורחת רמת המעלה,

בוכה, באים אלי כל הנערים ובוכים איתי, וממש ישבנו ובכינו כמו בתשעה באב. חס ושלום, אני לא משווה, אבל ההרגשה שלנו היתה, שהחריבו לנו את החיים. כשאנחנו נרגעים קצת, אנחנו רואים איזה איש מבוגר, מכובד, עם חליפה ועניבה. הוא ניגש ושאל אותנו כל מיני שאלות. בהתחלה ענינו לו בסגנון של: "בוא הנה, לך מכאן", בגלל שהוא נראה כמו אלה שרדפו אותנו כל הזמן. אבל הוא שאל כל מיני שאלות על הנערים, ואיך הם מרגישים כאן. הנערים בכו והסבירו לו, שהמקום הזה נתן להם את כל מה שאין להם בבית. הוא ביקש את מספר הטלפון שלי והלך. אחרי כמה ימים מתקשרים אלי ומזמינים אותי לעירייה, לפגישה עם כמה אנשים. הלכתי לשם בצורה מכובדת, בבגדים חדשים ומגוחכים, והבאתי איתי את הנערים. ישבו שם במעגל כמה פסיכולוגים ועובדות סוציאליות, וגם האיש עם העניבה שפגש אותי, והתחילו לחקור אותי על מה שאני עושה באורווה, ואיך אני מתפעל את הילדים. האמת היא שבקושי דיברתי. הנערים התחילו לדבר עליי ולשבח את המסירות שלי כלפיהם. הרגשתי שירודות לי דמעות מהעיניים. בחיים שלי לא שיבחו אותי ככה. לא אבא, לא אמא, ובטח לא המורים. וכאן יושבים חמשה ילדים, בני 12-14, ומדברים עליי כאילו אני אבא שלהם. ראיתי שגם יתר הנוכחים מתרגשים מהדיבורים האלה. בסוף הם הודיעו לי, שהפגישה הסתיימה ושיזמינו אותי שוב.

המשך יבוא

מילתא דבדיחותא

1. איש אחד אומר לדוקטור: דוקטור אני סובל מכאבים דוקטור: מה חשבת להיות מהם?
2. עכבר: אדוני הרופא יש לי בעיה. רופא: איזו בעיה?
- עכבר: אני משום מה נגעל מגבינה.
- רופא: אז אתה עכבר של מחשב

חידודונים

1. שאלה: מצינו בתורה שתי פעמים שפרשה מתחילה במילה תולדות אחד בפרשת נח ואלה תולדות נח ובפרשתנו ואלה תולדות יצחק והשאלה היא מדוע לפרשת נח קוראים פרשת נח ולא תולדות או שגם לפרשתנו יקראו פרשת יצחק כמו שקראו לפרשת נח ???
 2. שאלה: כתוב הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו. וקשה אם כן מדוע יצחק ברכו הרי לפי הקול זה לא היה עשיו ???
- ניתן לפקד'ט את הפלגות בקו פיליפ'ט 079-575-6689
בשלושה: 30/02
פאון'ט נכון יכנסו לפג'ר'ט עם מנת פלאפ'ט מתנת "מלצ'ני תיאן"

לשמיעת השיעורים של ראש הישיבה התקשרו לקו ישיבה

שםספר: 079-575-6689
כמו כן ניתן לקבל את העלון במייל: 4257869@gmail.com

מזל טוב

לבחור החשוב אוריאל דוד ריימונד לרגל יום הולדתו ה-15

היכוננו היכוננו! מאחלים לכולם טיסה נעימה

עושים למען הצדיק

כפי שביקש בצוואתו "לעשות בשבילנו" ולשלוח לנו מתנות יקרות לרגל

יום ההילולא הרביעי שיחול ברצות ה' ב-יז' שבט התשע"ט

המבצע יחול לפי נקודות ואשר בסיומו כל בחור שיגיע לסך הנקודות המרבי יזכה

לצאת יחד עם צוות הישיבה והבחורים לציון רבנו הקדוש באומן

אנ"ש היקרים המעוניים לקחת חלק במבצע ולהיות שותפים בזכות

אדירה זו לזכותכם או להבדיל לע"נ יקיריכם יכולים להתקשר לראש הישיבה בפלא:

053-319-1403

זכות התורה תגן בעדכם ובעד בני ביתכם אלף המגן